

[Arne Bjerregaard.]

tager i folkeskolen, vil jeg karakterisere som det rene vrøvl. Jeg har været med til at dele elevklientelet i skolen i mangfoldige år, og der har aldrig været skelet hertil. Og jeg kan garantere for, at mange fra de laveste niveauer er kommet ind i realklasserne, og at mange fra de højere ikke er kommet derind. At der så kan være miljømæssige forhold, som gør, at der måske vil være en større procentdel fra de højere lag, der kommer derind, ja vel, det skal jeg anerkende, sådan er det, men det hæmmer vi nu engang ikke ved at sige, at vi prøver på at undervise, som om der ikke var nogen forskel på menneskers intelligens.

Så skal karaktererne væk, og hvorfor skal karaktererne væk? Fordi man ønsker den lighed ikke for elevernes skyld, men for dem, som bagefter kan komme til at manipulere med dem. Man fremfører tit, og det har jeg hørt mangfoldige gange, i debatten om folkeskoleloven, at det er Anes søn i kæret, man tager hensyn til; så sandelig bliver det ikke Anes søn i kæret, man tager hensyn til. Det har været sådan, at når Anes datter eller søn havde mulighed for ved hjælp af sine evner at nå til en god eksamen, så kunne vedkommende få mulighed for at komme videre i de højere uddannelser på dette bevis. Hvad nu? Hvem skal nu bestemme, hvem der kan gå videre? At det er de mennesker, som ønsker at bestemme, at kun de, der har de rette meninger i dette samfund, skal have lov til at gå videre, det bliver konsekvensen, hvis man fjerner prøverne helt fra vores skoler. Om de så skal omarbejdes, skal jeg ikke på nuværende tidspunkt tage stilling til. Jeg kan kun sige, at efter mangeårige erfaringer har jeg fundet ud af, at gennemsnittet af karaktererne aldrig ligger langt ved siden af det almindelige daglige niveau.

Det, der er beskæmmende, når man diskuterer skolespørgsmålet, er, at man ønsker demokrati i skolen på den måde, at mennesker nu engang skal gøres lige, hvor de ikke er lige. Det, der er væsentligt, er at begynde at respektere mennesker dér, hvor de udfylder en funktion i samfundet, hvad enten det så er skraldemanden, eller det er ekspeditionssekretæren eller kontorchefen, eller hvilken stilling de nu har fået i dette samfund; det var dér, man skulle sætte ind og respektere

mennesker for deres arbejde og ikke for deres uddannelse. I stedet for prøver man altså nu at gå en genvej og sige: alle skal have uddannelse, men vi skal ikke kontrollere denne uddannelse, så har man gjort mennesket lige. Det er despekt for mennesker med de evner og anlæg, der nu engang er dem givet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ritt Bjerregaard) (S):

Først vil jeg takke for de bemærkninger, der er fremkommet, og også for de positive tilsagn om at gå i gang med et udvalgsarbejde.

Så skal jeg knytte nogle enkelte principielle bemærkninger til forslaget, før jeg går i gang med at kommentere det, der er sagt.

Det er klart, at en folkeskolereform må blive meget omfattende, og at den også må påkalde stor interesse. Alle mennesker kender skolen, alle har erfaringer fra den, og alle interesserer sig for, hvad den indeholder. Som politikere har vi derfor et meget stort ansvar for, at alle mennesker kan vide, hvad det er, vi vil med skolen, og jeg er glad for, at der er sket en afklaring med den debat, vi har haft her i dag.

Der har, som mange skoleordførere har været inde på det, været en klar linje fra folketingets principbeslutning i maj 1969 og til det socialdemokratiske forslag. Man kan sige, at den skole, lovforslaget lægger op til, på mange måder er realiseret i dag. Ved brug af forsøgsparagraffer i den nugældende lov har den enkelte skole og kommune arbejdet sig frem til denne skole, og de har derfor reageret kraftigt, da det viste sig, at man nu pludselig ikke vidste, hvad der skulle ske.

Jeg skal nøjes her med at henvise til nogle enkelte, først formanden for Danmarks Lærerforening, Jørgen Jensen, som i fagtidskriftet Folkeskolen for den 10. januar 1974 siger:

„Jeg kan kun sige, at jeg meget håber, at man i folketinget snart vil vedtage en skole-reform. Mange steder er man jo som følge af kommunal velvilje langt inde i reformarbejdet, og det er at ødelægge skolens arbejde, hvis man bliver ved med at udskyde en af-gørelse.“

Lederen i bladet Skole og samfund, som jo er tilknyttet foreningen af samme navn,